

CLEVELANDSKA AMERIKA

NEODVISEN LIST ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI.

CLEVELANDSKA
AMERIKA
Excellent advertising
medium.

ST. 21. — NO. 21.

CLEVELAND, OHIO. TOREK, 10. MARCA 1914.

LETTO VII. — VOL. VII.

NAPOVEDAN BOJKOT IN POGIN.

Tajnik zveze slovenskih trgovcev v Clevelandu, ignorant F. J. Turk, nam je uradno naznani, da je napovedan bojkot proti našemu listu in da nas hočejo trgovci uničiti. "Vaš pogin ali naš pogin", tako je naznani Turk našemu uredništvu. Mi izvajamo posledice in se komandi trgovcem ne udamo pod nobenim pogojem.

Treba je, da enkrat spregovorimo odločno besedo, da pojasnimo svoje stališče napram dogodkom, ki se zbirajo v naši naselbine. Povejmo kar na kratek zakaj: Zveza slovenskih trgovcev nam je uradno napovedala bojkot in zagrozila s pogonom! Tajnik trusta trgovcev naše naselbine, Frank J. Turk, je izjavil sledece: "ALL VI POGINETE, ALI PA MI VAS PADEC ALI NAS PADEC!" Mi sprejmemo ta boj, katerega so nam vrnili, ker dobro vemo, da je go odstotkov clevelandskega prebivalstva na naši strani, in da nas posrečja zagrenjen Turkov in tovarisiev ne bo nikdar zadušila. Cutimo se jako močne za boj, katerega mi nismo povzročili, pač pa smo bili naravnost izvani!

Da bodejo naši naročniki in bralec sploh bolje razumeli, zakaj se gre, moramo poseči nekoliko nazaj. Vsakdo ve, da smo bili mi vedno galantni napram cerkvi in veri, da se nismo nikdar vtikal v cerkvene ali verske stvari, pač pa smo vselej radevolje priobčili vse, kar nam je bilo poslanega od prizadetih krogov. S prihodom Rev. Omana se je položaj nekoliko spremeni. Najprvo ni bilo g. kaplanu všeč, ker smo priobčevali krasni roman in svetovno znani roman "Notre Dame de Paris". Pisal nam je dolgo pismo, v katerem nam naznana, da je ta roman od prepise, kako moramo pisati! Ali smo mi še kdaj šli v župnišče in rekli, da župnik za to ali ono poroko ali cerkveno opravilo kaj preveč vzame? Nikdar, ker cerkvene stvari so cerkvene in mi nimamo tam niti govoriti. Zato smo pustili te gospode vedno v miru. Druga komanda, katero smo dobili iz župnišča, je bila ob priiliki, ko je Rev. Schmidt v New Yorku izvršil zverinsko delo, da je razrezal svojo ljubico! Iz župniča smo dobili ukaz, takoj prenehali s priobčevanjem podrobnosti o tem satanskem umoru! Kakor da bi imeli tam pravico nam narekovati, kaj smemo pisati. Ce bi g. kaplan postal enako pismo tukajšnjem angleškem listom, ki so o tej umazani aferi še več pisali kot mi, bi ga vrgli pri vrati na cesto! In vendar g. kaplan ni zameril tem listom in se danes je njih naročnik, a nad nas se je pa skopal, ker je mislil, da bo demno stisnil rep med noge in ljudevstvu pustili v temoto. Ker tudi sedaj nismo parirali, so skovali načrt, po katerem nas počasi uničijo.

Ustanovila se je zveza slovenskih trgovcev, in sedaj so naši sliškali slednje nad nas, da nam ti komandirajo! Dali so jim prostore v šoli, trgovci so slednje bogato opremili, in k svedi trgovcev sta pristopila tudi g. Ponikvar in g. Oman. Pred tem se je ustanovila tudi Slovenska Delavska Zadržna Zveza, ki je bila že takoj pri rojstvu trgovcem tr in peti! Z raznim mahinacijami in drugimi sredstvi je bila zadruža končno prisiljena zapreti vrata. Trgovci so triumfirali in si misli. Sedaj smo pa mi go-

spodarji. Vse se nam mora dušiti! Ali nismo priobčevali udati, in tudi pri listu bodemo njih dopise, ali jim nismo pospejali svojo komando. Zaciali se pa tako: Dne 6. marca, deset minut pred drugo uro popoldne stopi v naše uredništvo F. J. Turk in komandira, da mora naš urednik iti takoj pred zbrani tržbeni slovenski trgovci, ki ga čakajo v šolski dvorani! Urednik je odgovoril, da ne more zapustiti prostorja, ker ima preveč dela, in če ima trgovci kaj z nami govoriti, naj pridejo k nam. Ni minalo še petnajst minut, je bilo že pri naš sedem trgovcem. Ker pa ni bilo časa za daljši pogovor, se je sklenilo, da se trgovci še enkrat snidejo, in sicer v petek 6. marca ob 9. uri drugi slovenski trgovci mirni in odločni ter z nami prijatelji, le pescista pod komando Turka, ki je zbrana v tržbi bi ugorjala! Ako vam kdaj kaj prav ni bilo pisano v listu, vprašajte me, kje dobite človeka, na svetu, ki bi vsem ugordil! Ali ni bolje, da se lepo z delavec razume, ker ste od njih odvisni iti k podku naših ljudij pa na na komando trgovcev. V šolski dvorani pa je bilo medtem zbranih kakih 25 trgovcev, ki so čakali urednika, ki radi učenja v Knausovi dvorani seveda ni mogel priti.

Drugo jutro pa dobimo ob 8.30 telefonični poziv od tajnika slov. trgovcev, da ker ni prišel naš urednik na njih zborovanje, da je napovedan uraden bojkot, in da bodejo poskusili vse, nas uničiti. Tako je zagrozil g. Turk, ki povsod vse zmena, kamor se vtakne, ki je ignorant prve vrste, ki je svoj čas zvesto podpiral Rev. Hribarja, pozneje se enkrat skregal s Ponikvarjem, oblubil, da ne bo več deloval pri župniji, sedaj pa je zopet kolovodja.

Gospodje trgovci zapomnite, da mi nismo ljudje, ki bi se udali vsejeno pritisku. Ta-

kaj povemo zakaj: Prvič so pri nas delavci več kot trgovci! Drugič vam povemo odkrito, da ga ni človeka na svetu, ki bi nam komandiral, kako moramo pisati! Komandirati se ne damo, da bi pa nam vi uradno zagrozili s pogonom in smrto, to si pa bodemo dobre zapomnili. Vi ali mi, tudi mi se bodemo ravnali po tem! Boditi pa tudi povedano, da s tem nikakor ne mislimo večino trgovcev. 70 odstotkov slovenskih trgovcev je dobrih, poštenih, narodno misleči, ki se ne vtakajo v razmere, kaj jih ne brigajo, ki ne hodijo po vsak nasvet v župnišče, in kateri trgovci so naši odkriti prijatelji! 30% pa, bi najraje imelo, da bi oni vse komandirali, tako da bi imeli delavce pod komando kot jih imajo v starem kraju! Ne boste nas, ker imeli ste dosti prilike, da bi prišli z listom naprej, pa niste znali, in danes je prepozno.

Poglejte naše delavce! Kako se zanimajo za politično življeno, za čitalnico, za društvo! Koliko trgovcev ste videli pri političnih sejah, v čitalnici ali pri narodnih prireditvah? Na preste bi jih našeli. Nekateri se ne brigajo niti za državljanstvo, ker po njih mnenju bodo boj bo sicer oster, toda pošten in gentlemanski. Dajmo razumeti onim, ki žele našo smrt, da se ne damo žive pokopati, toda da smo objednem tudi mi dostojni ljudje pripravi. Da brez gofta ni bilo je skrbel William Lausche, ki je

prvi zagrozil s pogonom, zato naj posledice achi pripisajo! Nas list bo še naprej delal neodvisno za prosveto, kulturo, izobražbo in politični napredki naših rojakov. Od začrtane poti nas ne spravi nihče, najmanj pa trust slovenskih trgovcev ter župnik in kapelan! Ako pa po želi trgovcev v tem boju poginemo, bo pogin časten, toda da do tega ne pride, bodejo skrbeli slovenski delavci! Če pa miru ne bo, si ga budem znali narediti. To je v odgovoru na uradni poziv tajnika Fr. J. Turka od trgovcev, ki je vse to povzročil, in ki naš rad videl, da bi na visičah viseli! Toda vrh se ni spleten, in Turk bo preje odšel iz Amerike v Azijo, kot pa da bodo mi sprejeli le eno komando od njega! Toliko za enkrat, ob priliki, če ne bo miru, pa drugo. Za svojo kožo se vsak branji, in to storimo tudi mi.

Mestne novice.

Zveza protestantovskih duhovnov hoče odpraviti zlo, glasne hiše v mestu.

Župan Baker na sprotnje.

OPIJSKE KADMILNICE

Zveza protestantovskih duhovnov v našem mestu je postala zadnje čase tako delavna. Že zadnjici smo poročali, da nameravajo nabratiti i pastorji

poldruži milijon dolarjev te-

kom 30 dni za svoje namene.

3000 cerkvenih mož je na de-

lu. V nedeljo se je z vseh pro-

testantovskih priznaj pridigalo,

da morajo zloglasne hiše iz

Clevelandu zginiti. Temu pa

naspromuti vsa policija, direktor

javne varnosti in župan Baker

znamenje v posebnem

okraju mesta, in policija ne tr-

pi nikjer drugje v mestu takih

žensk. Direktor javne varnosti,

A. A. Benesch, je v soboto zve-

cer obiskal vse te hiše v segre-

giranem distriktu, ter se je

izjavil, da je zdravstveni po-

ložaj tam precej dober, in da

bila velika nesreča za Cle-

veland, če se te ženske pode-

iz hiš in se raztržijo po celem

Clevelandu. To bi ponemeno

storno delo za policijo, ki bi

moralis iskati te ženske po ce-

lem mestu, holezen bi se raz-

sirla po celem mestu, in mo-

ralje Clevelandu bi bila ugo-

zna. Temu mnenju se je pridru-

žil župan Baker, ki se je še po-

sebe izjavil, da je treba dekle-

tam najprvo preskrbeti zaslu-

žil, predno jih spodi iz hiš.

Klub temo so pa protestantov-

ski pastorji v nedeljo z vso si-

lo bičali mestno vlado, ki ne-

je pregnati žensk iz zloglasnih

hiš. Pastorji so sicer dejali,

da se morajo te hiše zatreći, nih-

je izmed njih pa ni povedal,

kam naj gredo ženske. Tako

je dejal tudi župan Baker, da

gospodje na priznacih prav lah-

ko kričijo, toda da bi kdo po-

magal nesrečnim ženskam, za-

to se nihče ne zmeni.

V četrtek, 12. marca naj se

zopet zberejo vsi tisti rojaki,

ki bi radi uložili prošnjo za pr-

vi ali za drugi državljanski pa-

pir na sodniji. Zberejo naj se v

Betnikarjevih prostorjih, 6131

St. Clair ave ob 7. uri zveče-

točno. Potem odidemo na sod-

nijo, kjer se vam vse potrebno

videl. Oni, ki vložijo prošnjo

za drugi papir, naj pripelje

z seboj tudi priče. Prošnja se

spisuje vsem na sodniji, če jo še

nima. Rojaki, poslužite se te

prilike in pridej v obilem

stevilu.

Naročnikom v Lorain, O.

V torem in prihodnje dnej te-

ga tedna vas obiše naš glavni

potovanj: zastopnik J. Sabec

Upamo, da ga prijazno sprej-

mete in mu poverite vsa naroči-

čila za naročnino, tiskovine in

oglaš. Mr. Sabec bo potonal

po vseh Zjednjenih državah

kot naš polno pooblaščeni glav-

ni zastopnik. Prihodnji pri-

občino tudi njegovo silko, da

ga bode vsak poznal. Rojaki

ga poplo priporočamo.

—

Clevelandka Amerika.

Sufragete divlajo.

London, 9. marca. Policija je

zaprla včeraj 12 sufraget.

Vrili so se silni nemiri v mestu.

Dve ameriške sufragete bode-

jo najbrž deportirali. Sufragete

so razbole mnogo privatnih po-

slopij.

—

Clevelandka Amerika.

Sufragete divlajo.

London, 9. marca. Policija je

zaprla včeraj 12 sufraget.

Vrili so se silni nemiri v mestu.

Dve ameriške sufragete bode-

jo najbrž deportirali. Sufragete

so razbole mnogo privatnih po-

slopij.

—

Clevelandka Amerika.

Sufragete divlajo.

NAROČNINA:	52.00
Za Ameriko.....	52.00
Za Evropo.....	52.00
Za Cleveland po pošti.....	52.00
Poznana številka po 3 centu.	

Dopolni besedila in oznakom na naslovini in na spremenjajočem.

Vsa pisma, dopisi in denar naj se poslata na:

CLEVELANDSKA AMERIKA,
811 ST. CLAIR AVE. N. E.
CLEVELAND, O.

EDWARD KALJASH, Publisher.
LOUIS J. FIRC, Editor.

ISSUED TUESDAYS AND FRIDAYS.

Send by 15.000 Slovenska (Krajiška) in the City of Cleveland and elsewhere. Add or change rates on request.

TEL. CUY. PRINCETON 159.

Entered as second-class matter January 20, 1909, at the post office at Cleveland, O., under the Act of March 3, 1879.

No. 21. March 10'14 Vol. VII.

Vlada pušk in bajonetov

Preiskovanje o vzrokih štrajka v Coloradi, je prinesla na dan strašne stvari, radi katerih bi se morali sramovati stanovnici vsake države, predvsem pa se prebivalci svobodne in kulturne Amerike.

Med dnevnimi novicami smo v našem listu našeli že mnogo teh grozodejstev, ki se dogajajo napram delavcem od strani kompanije, našeli smo divjanje soldatke, državne milice v Coloradi, in zadnje čase so priše še večje grozote na dan, kakor smo jih bili do sedaj vajeni. Izpovedi izletnega Gustava Jesenskega smo že na kratko poročali, da pa čitatelji še bolj razumejo strašne razmere, v katerih tiče delavec na Coloradi, naj ta slučaj, ki jasno riše tužne razmere, se nekoliko podrobnejše opisemo:

Dne 10. februarja je prišel v hišo, kjer je deček stanoval s svojimi starši, neki vojak. Gustavov oče je bil teško ranjen ob priliku neke razstrelje v premogovniku in je postal nesposoben za delo. Mati je teško prala cel teden, da je kaj zaslužila za otroke. Cent za centom si je morala teško prislužiti. Pri strašnem pomankanju, katerega je trpeла družina in napornem delu od strani matere je družina prihranila toliko, da si je kupila krvavo. Ono mleko, kar so si ga od ust pritrgali, so ga prodali, in s tem polagoma nahranili toliko, da so si kupili konja in voz, s katerim bi vozili mleko v bližnje mesto.

Nekega dne sta odšla oče in mati v Trinidad, otroci so pa ostali sami doma. V tem prideva dva miličarja v hišo. Eden izmed njiju je bil kapitan. Bil je pijan, da se je komaj držal pokoncu. Drugi ni bil tako pijan, in se je vsaj lahko kvíšku držal. Prišel je v kočo, kjer so bili štirje otroci, najstarejši med njimi enajstletni Gustav.

Pijan vojak je povedal, da je prišel iskat v hišo, če ni kaj skritega orožja. Ker orožja ni bilo, izvleče izpod postelje neki kovček in začne razbijati po njem s sekiro. Končno ga odpre in začne razmetovati oblike in druge stvari, ki so bil v kovčku, po hiši.

In enajstletni deček je potem pripovedoval pred kongresno preiskovalno komisijo: Jokal sem in ga z dvignjenimi rokami prosil, da naj ne dela tega in ne razmetava po hiši, kajti moja mama bi bila jako huda, ko pride domov in dobri vse razmetan. Jokale so se tudi moje male sestre, kar je pa živinskega vojaka še bolj razjeziklo, da je udaril mojega poldrugoletnega brata po glavi, ga vrgel potem na tla in zopet tolkel, in ravno takoj je pretepel mojo sedemletno sestro Marijo, da je vsa krvavela po licu. Pretepel je pijani vojak vse otroke.

Potem je pijani vojak vzel iz kovčka materino ruto, v katerem je bilo zavitih dvesto dolarjev, privleče iz žepa steklenico žganja, pije, vtakne v svoj žganje in denar.

Prosil sem ga na kolenih in jokal, naj nikar ne vzame maternega denarja, je rekel deček pred izprševalno komisijo, kateri se so pojavit solze v očeh. Toda vojak me je zopet udaril po glavi in odšel v kuhinjo. Tam je dobil nekaj jajec, katerih je pojedel, kolikor je mogel, ostalo pa razmetal po kuhinji. Počel je se druge gnusobne in zverinske dela, katerih ne bi storila niti živila, koliko manj pa čuvaj javnega reda in mira — vojak. Pritižili smo se poveljnemu Chase, ki je obljubil, da stvar "preiše", toda saj veste, da v štrajkarskih okrajih je delavec — pes.

Sedaj, ko je stvar prišla na dan pred izprševalno komisijo, bo mogoče tudi dotični vojak kaznovan, da se dokaže krvica vojaških oblasti.

In ko človek kaj tacega čita in sliši zajedno hvalo o svobodi in pravici pri nas, se ne more dovolj načuditi: Pa, vseeno je to resnica, kar je bilo dokazano tudi v West Virginiji in Michiganu. Pa to je samo nečaj slučajev, in koliko jih je, kini nisi prili na dan, in v katerih menda nikdar ne bodovali.

Klerikalne posojilnice.

Ze večkrat smo svarili naše čitatelje pred pogubnim upijanjem klerikalizma. Danes svarimo naše rojake pred klerikalnimi posojilnicami in hranilnicami na Kranjskem. To storimo za to, da obvarujemo rojake škode, in ker so nam denare razmere na Kranjskem dobro znane, tudi smo že večkrat priporočili Mestno hranilnico ljubljansko, ker to je hranilnica, kateri sme vsakdo brez skrb zaupati svoj denar. Stevni nismo proti nobeni posojilnici, ničesar, nastopamo le protistim posojilnicam, ki niso zaupanja vredne, in to so željelo po večni klerikalne posojilnice na Kranjskem.

Najprvo nam je treba povediti, da so naše trditive in obdolžitve žalibozne resnične. Tekom let se je nabralo toliko obtežilnega gradiva pri naših rojakih, da bi lahko pisali cele knjige o zanikernih gospodarjih klerikalne posojilnice, ki res ne zasluzijo nobenega zaupanja. Zakaj pa? Odgovor: Zato, ker so se vse klerikalne politične organizacije, katerim načeljujejo in jih vodijo neveči župniki in kaplani v svojo košar. Ti ne glejajo na red in solidarnost pri poslovanju.

V rokah imamo dokaze. Neke Amerikanec je postal posojilnici v svoji rojstni vasi na Dolenjskem nekaj denarja kot ulogo. Pri tej posojilnici je župnik vse, predsednik, blagajnik in knjigovodja. On posluži se in nihče ga ne nadzaruje. Omenjeni Amerikanec je prišel pozneje domov in je dvignil denar. Ali mislite, da je dobil vse v redu? Amerikanec je sam preračunal, da je dobil na obrestih skoraj 70 krov premočno plačanih. Zahteval je, da mu mora župnik vse izplačati in župnik je priznal, da je znesek sam odtegnil. Tako je oškodoval vlagatelja. Po doljšem trudu je Amerikanec šele dobil vse izplačano. Vprašamo sedaj, ali ni to naravnost goljufija, ako župnik meninič, tebič, kar odtegne 70 krov in jih vtakne v svoj žep? In to soto porabi pri prihodnjih volitvah za agitacijo, ali pa jih podari "Slovenski Straži"? Ubogi človek trpi leta in leta, da si kaj prihrani, zaupa svoj denar klerikalni posojilnici, čez dve leti potem pa ga klerikalni župnik opehari za 70 krov. To je delo brez vesti, zato pa nimačno v tiste posojilnice, pri katerih vlajajo župniki, nobene zaupanja.

Govorimo iz večletne skušnje, imamo dokaze v rokah, in storimo le svojo dožnost, če rojake svarimo pred klerikalnimi posojilnicami. Mnogo takih slučajev je na razpolago, in prepričani smo, da gospodje župniki kar naranost oskodujejo vlagatelje, to je, da se "zmotijo" v računih. Premnogo ameriških slovenskih rojakov je že tožilo o tem, da bi mogli molčati. Nič

ne bi rekli, če bi se laj tacega samo enkrat zgodi, ali take znote se vrájijo neprestano. Zdaj se zmoti kak kaplan ali župnik za 50 krov, drugi pa celo 500 krov ali se več. Slovenski rojaci, ali res mislite, da so duhovniki pri vaših posojilnicah res vaši dobrotniki?

Ne, to niso, ker vas pri posojilnicah skubijo in ibirajo v imenu vere. Mi to vidimo, in ker se nam naši nevedni ljudje smilijo, zato svarimo pred klerikalnimi posojilnicami, katerih imajo v svojih rokah župniki.

Rekl smo, da pri klerikalnih posojilnicah ni nobenega reda.

Poglejte v spise pri sodiščih na Kranjskem, in tam bodete zvedeli, da je ta ali oni človek tožil posojilnico, ker mu je župnik ali kaplan utajil 1000 krov. Kmet namreč uloži pri posojilnici recimo 2500 krov. Ko pride po svoj denar, ker ga rabiti, našteteju mu župnik samo 1500 krov. Kmet seveda ni zadovoljen in ker je župnik trdil da je kmet vložil samo 1500 krov, je kmet tožil župnika, oziroma posojilnico in je dobil tožbo. Gospodje pri ljubljanskem "Slovencu", kako bi vi to imenovali? Ali je to nalašč zmota ali resnična zmota, to je vse eno. Mi pravimo, pri taki posojilnici ni nobenega reda in zato takih klerikalnih posojilnic ne moremo priporočati našemu ljudstvu v Ameriki, da ne bi padlo s svojimi prihranki v tako nesrečo kot pri "Glavnih posojilnic". Zato naj bodevi ameriški rojaci jake opreznimi, kam pošljajo svoj denar v staro domovino. V posojilnice, ki so nastanjene v farovžu, ne, ker tam preti zguba za denar, ker je vodstvo nereno in nezmožno. Imamo takih slučajev mnogo na razpolago, in če kranjski klerikalci ne bodevo mirovali s svojimi strupenimi jeziki in se neprestano zaletavali na nas, tedaj jih bodovalo razkrinkali.

Mi vemo za klerikalne posojilnice, ki sploh leta in leta nobenih računov ne polagajo, in torej nič ne vedo, kako stoji gospodarstvo. Gospod župnik je gospodar v posojilnici, včasih mu pomaga še mežnar, ali pa nima nobene besede. Župnik ne vodi knjig, ne zapisuje nicesar sproti. Posojilnični denar in svoj denar nosi v svojem žepu. Gre v vas, na poti sreči človeka, ki ga prosi posojila. Župnik potegne listnico in našteti denar na cesti! Drugi mu zopet izroči denar na cesti za obrestovanje. Župnik vtakne denar, in ko pride domov, pozabi, da mu je ta ali oni dal denar. Pozneje se spomni in zapisa mesto 1000 krov samo 500 krov. In zato rečemo: Če hočete klerikalci imeti take posojilnice, naj jih imajo, in če hočete klerikalni kmetje podpirati take posojilnice, naj jih imajo in podpirajo, to je nujno vstav. Naša vest pa nam velja, da svarimo rojake pred klerikalnimi posojilnicami, ki niso to, kar bi morale biti, da bi koristile kmetu, ampak samo politične ekspoziture klerikalne stranke, katero imajo v svojem žepu župniki in kaplani. Ti župniki in kaplani pa do sedaj niso delali tako, da bi se jim smela zaupati. Saj pravimo nečemo nikogar odvračati od klerikalnih posojilnic. Kdo hoče riniti v svojo pogubo, najrine, toda mi jim hočemo biti pošteni svetovalci.

A. J. Terbovec.

Povest o ljudeh.

Maksim Gorki.

Nekaj majhni postaji med Rimom in Genou je odpr了解 vodnik vrata našega kupeja in je vzdignil s pomočjo od dima začrnega železniškega delavca majhnega enočega starca v naš voz.

"Jako star je žel!" sta rekla oba naenkrat in se dobrohotno nasmehnila.

Starec je bil videti še precej krepak; ko se je zahvalil sprevidniku vrata našega kupeja in je zavil s pomočjo od dima začrnega železniškega delavca majhnega enočega starca v naš voz.

"To je bila čista resnica. Toda, kaj je potrebno mladi dvojici, ki se ljubita? Saj veste, gospodje, kako skromna je ljubezen. Zato sem torej stal pri svojem namenu in sem na koncu tudi zmagal."

"Da morda imaš prav," je rekel končno Ida. "Ce nam sreča bova za živelata?"

"Ali to je naravnost norila!" je rekel on. "Kaj še ni zadosti beračev v Ligurji? Sam vrag vaji moti. Braniha se skušnjave, drugače se bodela trdo pokoriла za svojo slabost."

"Fantje in dekleta v župi se nama smejali, starejši ljudje pa so nas grajali in obsojali. Ali mladost je trdoglav in ima pravzaprav prav! Napočil je dan najne poroke. Nisva postala bogatejša, nisva imela

nekaj minut pozneje je že

pripovedoval celo svojo zgodbo. Kimal je med semterja, majal se je zdaj na levo, zdaj na desno, kakor naolmjenja veja ob viharjem dnevu in njegov glas je razločno rezal rotanje železniških koles.

"Jaz sem iz Ligurje doma. Mi Ligurjanci smo vse pri krepki ljudi. Glejte, jaz imam

trinajst sinov in štiri hčere in vselej se zmotim, kadar naštetejam svoje unuke, toliko jih je. Zdaj se že drugi od njih ženi. Kaj ne, to človeka veseli, ne?"

Pogledal nas je po vrsti s svojim brezbarvnim ali še vedno veselim očesom ponosno in se je zadovoljno smehljal: "Vidite, koliko ljudi sem dal deželi in kralja!"

Vprašali smo, kedaj in kako je zgubil svoje oko.

"O, to je že jako dolgo! Še maj fant sem bil. Vendar sem že pridno pomagal očetu. Nekoč je moral rigolirati vino-

grad — trda zemlja in mnogo

gejške, ali pa boginja! Kaj ne, saj bi res moral postati že nekoliko pametnejši, zdaj pa je štridesetletni post, ali pri spominu svete Clesopatre in vseh lepih Egipčanov, ne morem! Sedam na klopici pod magno, egle procesije zamork v mulatinj hodi mimo mene, nekatero so samo sajaste, druge pa črne kot noč v afriških pragozdih — pa naj bi prišla sem cel zamorska republika Liberia, lepih, jasnih in svetih spominov iz Clevelandove zatemnila. Pesnik je dejal:

"Koderkoli hodim,
Veš kdo za mano hodit?
Tvoja lepa mradica!

Kaj da z mano hodi
To naj Bog razsodi,
Tvoja lepa bradic!

Zmešala mi glavo je
Kot Eva zlodij:
Tvoja lepa bradic!

Paj kaj sem hotel reči? O yes,

da imamo tu že dovolj pomladnih cvetlic in da ne boste dvo-

mili, posljajam vam v prigibu par na prostem vzcvetelih la-

stnoročno natrgranih vijolic.

(Trgaj sem jih, ne da bi vedel kome — tragično kaj?)

Veste, če bi bil jaz spravil tiste koše, s katerimi so me preteči pust obdarovala naša ljubezni — posljali vam v prigibu par na prostem vzcvetelih la-

stnoročno natrgranih vijolic.

(Trgaj sem jih, ne da bi vedel kome — tragično kaj?)

Veste, če bi bil jaz spravil tiste koše, s katerimi so me preteči pust obdarovala naša ljubezni — posljali vam v prigibu par na prostem vzcvetelih la-

stnoročno natrgranih vijolic.

(Trgaj sem jih, ne da bi vedel kome — tragično kaj?)

Veste, če bi bil jaz spravil tiste koše, s katerimi so me preteči pust obdarovala naša ljubezni — posljali vam v prigibu par na prostem vzcvetelih la-

stnoročno natrgranih vijolic.

(Trgaj sem jih, ne da bi vedel kome — tragično kaj?)

Slovenska Dobrodolna Zveza

Ustanovljena 13.
novembra 1910.

Glavni sedež:
Cleveland, O.

Glavni urad: 6120 St. Clair ave.
Predsednik: JOHN GOERNIK, 6105 St. Clair Avenue.
Podpredsednik: MARET COLARIČ, 15820 Calcutta Ave.
Tajnik: FRANK HUDOVERNICK, 1242 E. 50th Street.
Zastopnik: JOHN JALOVEC, 510 Prospect Avenue.
Blagajnik: PRIMUS KOGO, 8808 St. Clair ave.
Padkornik: ANTON OSTER, 1138 East 51st St.; FRANK ZORIC, 1265
West 5th St.; MIHAEL VINTAR, 1137 E. 58th St.
JOHN MAJZEL, 6105 Glass Avenue.
Poretnik: ANT. AHON, 6118 St. Clair Ave.; FR. SIBBERT, 6124 Glass Ave.
Poslaničnik: ANTON GRDINA, 6197 St. Clair Avenue.
Vrhovni zastavnik: J. M. SHIBIKAR, 6127 St. Clair Avenue.
Vel. dopis in druga uradna stvar, naj se pošiljajo na glavnega tajnika,
denarne nakaznice pa na glavnega blagajnika.
Zvezno glasilo "CLEVELANDSKA AMERIKA"

Iz glav. urada S. D. Z.

Dvanajsto nadaljevanje cert.
stev. za \$1000 zavarovalnine.

Pristopili k društvu stev. 1.

Cert. štev. 830 Josip Nose,

831 Frank Brčan,

832 Frank Abram

833 Pav. Petrovič

875 Josip Vidmar

884 John Gerjevič

885 John Ferencak

K društvu stev. 3.

Cert. štev. 880 Jakob Lunder

887 Josip Skupek

K društvu stev. 4.

Cert. štev. 824 Mary Sajovic,

825 Fanny Sirnel

826 Mary Richtar

827 Anton. Nadbath,

K društvu stev. 5.

Cert. štev. 815 Frank Butala.

K društvu stev. 7.

Cert. štev. 749 Josip Mišlej

750 Andrej Mrak

810 Josip Kotnik

811 Jakob Fortuna

812 Ant. Colarič

814 Josip Strekal

888 John Marolt

891 Alojz Prelogar

K društvu stev. 8.

Cert. štev. 809 Anton Zalar,

816 Alojzij Erjavec

817 Pavel Palčič

K društvu stev. 9.

Cert. štev. 793 Josip Černe

828 Josip Menard

K društvu stev. 10.

Cert. štev. 851 Tomaž Glavič,

852 Leop. Keglevič

853 Alojzij Ferfolja

854 Anton Fink

876 Frank Rodič.

K društvu stev. 11.

Cert. štev. 813 Ivana Škrjanc

819 Terez. Trampus

820 Josefa Segá

821 Carmen Korče

822 Frances Lupšina

823 Ana Jarč.

K društvu stev. 12.

Cert. štev. 839 Josip Lunder

K društvu stev. 14.

Cert. štev. 26 John Velkavrh

345 Mat. Brancelj

K društvu stev. 15.

Cert. štev. 850 Jakob Jenc

889 Edvard Marvar

K društvu stev. 17.

Cert. štev. 820 Louis Lach

838 John Rejc

892 Fr. Miklavčič

Novo društvo "Sv. Cirila in Metoda" štev. 18. ust. febr. 9'14.

Cert. štev. 456 Fr. J. Turk

834 Anton Bašca

835 August Budan

836 Josip Hrvat

837 Frank Zavriček

841 Josip Mervar

842 Josip Glavič

843 Fr. Zakrajsek

844 Jakob Wahčič

845 Josip Salamon

846 Matej Holmar

847 Frank Perme

848 Vinko Kaplja

849 Jos. Zakrajsek

877 Josip Birk

878 Albin Poljanec

886 John Viderval

Novo društvo "Napredni Col-

linwood" štev. 19. ust. febr. 21

1914.

Cert. štev. 855 John Pekolj

856 Al. Zupančič

857 Fr. Šinkovec

858 Fr. Dremperič

859 Josip Gubanc

860 Jakob Raztresen,

861 Alojzij Novak

863 Fr. Raztresen

864 Andrej Zupanc

865 John Dremperič

866 Primož Starc

867 John Dolšak

868 Jakob Malovrh

869 J. Dermastija

870 Matevž Potočnik

871 Jernej Pogačnik

872 John Kalinšek

873 Lov. Fortuna

874 Frank Fenda

875 Anton Gubanc

886 John Ajlancič

S.D.Z.

Glavni sedež:
Cleveland, O.

Opomba k dopisu.

Na dopis pod falso imenom takozvanega tajnika slov. trgovcev, F. J. Turk, odgovarjam prihodnji. Torej malo potrjenja. Vidimo se gotovo pri Filipih. Za danes sem povabilen na botrijo tovarisa Lenčka, ki je dobil čvrstega sinčka. Anton Peterlin, zapisnikar S.D.Z. etc.

Hiša naprodaj.

V Collinwoodu 5 sob. se lahko prenaredi za dve družini, lepot, cena samo \$1700. Takoj se plača \$450, ostanek po \$15.00 na mesec. Hiša za dve družini, klet, naravni klin, skoro nova hiša in dva lota. Skupna cena samo \$2550, takoj se plača \$900 drugo na lahek obrok. Imam se nekaj drugih hiš v Collinwoodu naprodaj. Imam tudi mnogo hiš v trgovinah na St. Clair ave. naprodaj, okoli 30 hiš naprodaj v bližini fare sv. Vida, od \$2000 naprej. Za informacije vprašajte pri John Zulich, 6120 St. Clair ave.

NAPRODAJI!

Hiša na 41. cesti, 9 sob, lot 40x140, cena \$2600. Hiša na 45. ces. za 3 družini, lot 40x202, cena \$3200. Hiša na 45. ces. lot 40x202, cena \$2200. Hiša na 49. ces. 2 družini, lot 35x160, cena \$3000. Hiša na 52. cesti, 2 družini, lot 35x120, cena \$2300. Hiša na 52. cesti, 8 sob, lot 35x120, cena \$2800. Hiša na 53. ces. 2 družini, lot 40x120 cena \$2800. Dve hiši na 60. ces., rent na mes. \$42, plača se \$1000 drugo na male obroke. Cena \$3600. Hiša na 61. ces. 2 družini, lot 35x140, cena \$2600. Hiša na Norwood Rd. 11 sob, lot 35x125, cena \$3200. Hiša na 66. ces. 10 sob, lot 35x120, cena \$2200, hiša na 77. ces. 2 družini, lot 40x120, cena \$2750. Hiša na 78. ces. 12 sob, lot 50x110, rent na mesec \$34 plača se \$1000 takoj in drugo na male obroke. Cena \$3300. Hiša na 78. ces. 2 družini, lot 35x110, plača se \$500, drugo na obroke, cena \$2600. En lot 40x150, cena \$1250, en lot 45x150, cena \$1350. Dva lota blizu slov. cerkev, plača se \$100, drugo na odpadila 15 let. Imam se več hiš v Collinwoodu, Newburgh, Nottingham in West-Side. Od \$1000 naprej. Se priporočam Slovencem. Jakob Tisovec, John Oberly, 1156 E. 60 St.

Vodiška Johanca!

Izšla je knjiga pod tem naslovom. Je tako zanimiva in opremljena z mnogimi slikami. V knjigi je natančno popisano, kako čudež je delata Vodiška Johanca na Reki in v Vodicah, kako je kri "šicala", in kako je denar izvajhala iz neumnega ljudstva. Knjiga je deloma v prozi, deloma v pesmih; tudi Mike Cegare je posvetil poseben slavospev. Cena s poštnino vred 25c. Obenem naznamenitim vsakemu, da pošljem \$1.00 sledče tri knjige: 1. Pravo škofovo brošuro "Zenit" in nevestam pouk za srečen zakon", spisal Ant. Bonaventura Jeglič, knezoškoj ljubljanski. Znizana cena 50c. 2. Johanca ali vodiški čudež, cena 25c. 3. Nesreča na morju ali Katastrofa Titanica in Volturna. Vse tri knjige za samo \$1.00. Denar pošljite v priporočenem pismu, Money order ali v znankah. Ludvig Benedik, 2302 Catalpa ave. Brooklyn, N. Y.

Tekom enega leta.

Soba se odda v najem za enega ali dva fanta, brez hrane. M. Smole, 1191 Norwood Rd.

Dobro izvezban krojač za izdelavo rekelcev dobi stalno delo. Frank Poje, 1374 E. 40th St.

(21)

Pozor Slovenci in Hrvati! Odda se rent po nizki ceni na 1415 E. 61st St. Je 6 sob, lahko se ima 6 fantov na stanovanju, zraven je tudi veliko dvorišče. Oglejte si v soboto od 4. popoldne in v nedeljo. Lepa prička za Slovence.

Zanesljivi fantje se vzamejo na stanovanje in hrano. 5605 Bonna ave.

Dve sobi se oddajo v najem, voda in plin. 5430 Standard ave.

(22)

Pozor!

Naznanjam bratom društva št.

9. S.D.Z. da se prihodnje me

sejne gotovo vsi udeležijo

v polinem številu, ker se bo

dejelo razmotritve važne vloge

ter se bo volil nov odbor za

novo organizacijo. Torej ne po

zabrite dan 15. marca. Na svi-

denje. John Erzen.

(22)

Soba za dva fanta se odda v najem. 1419 E. 47th St. (22)

Soba se odda v najem za dva fanta. m27 E. 63rd St. (22)

NAZNANILO.

Clanicam

NA TUJH POTIH.

POTOPISNI ROMAN.

SPEZIAL.
KAROL MAY

Za Clevelandsko Ameriko
priredil L. J. P.

V Kairvanu.

Potegnjejo me s konja in me privezojo na dve deski z razprostrinimi rokami in nogami, kar mi je povzročalo precejšnje boljšine. Trije vojniki stražijo pri meni ne iz strahu, da bi jim pobegnil, pač pa da so me branili, da me razjarjeni anzočica ni raztrgala.

Potem se pa zborejo starejšine, da se vsedejo k skupnemu posvetovanju. Zahetavam, da sem pri razpravi, kjer se je šlo za moje življenje, tudi navač, toda moji stražniki so se mi sprašali. Pač pa pridejo ženske, me preklinajo in psejajo. Otroci mečejo kamene za mene, nekateri pa, ki so se držali prav bližu mene, me upijajo.

Da je bila nesreča še večja, je bil oče umorjenega premora in upijen mož. Kot sem priznaje zvedel, si je prizadeval na vso moč, da bi kazane, ki niso mogla biti kaj družga kot smrt, postrril. Posvetovanje je trajalo skoro dve ur. Starjanejo vstanejo in pridejo bliže. Šejk mi naznani s avtočim glasom:

"Postava puščave se gleda: kvi za kvi! Ti si unikli življene, torej ti bo tvoje vezlo. Sedaj sklopijo grob, in ko pride čas veverne molitve, te polovito živoga s mrtvencem vred v toto jame."

"Živela?" vprašam.

"Da."

"Toda jaz zahtevam od vas, da dejete moj govor!"

"Ti ne smetiš zahtevati. Haj moči in se pripravi na smrt, kajti v dveh urah bo prekorčil most, ki pelje v peklo."

"Toda vi nisi ne veste, kdo sem. Saj vendar nikogar ne ob sodijo, ne da bi prej vedeli za njegovo ime, kdo in kaj je!"

"Mi vemo, da si ti morilec, in to je dovolj za nas."

In mož je pri tem ostal. Starjanejo se odstranijo. Bil sem prepričan, da bom v dveh urah urtev. Sedaj sem seveda obzaloval, ker se prej nisem branil Vidmar, kako zunaj pred stenami kopljeno globoko jamo — za dva človeka, enega mrtvrega in živega.

"Ali res ni bilo nobene rešitev? Hm! Kolikokrat sem že bil v tako nevarnem položaju, pa sem se vseeno rešil. In zakaj tudi sedaj ne? Mislim in mislim, toda rešilne poti ne dobim. Eno samo upanje sem imel. Na deske privezanega me gojovo ne bodejo položili v grob. Morajo me torej razvezati, četudi samo za trenutek. Ta je ležala edina moja pot do rešitve."

Pravkar ko sem bil s tem premičljevanjem gotov, opazim, da se obrača pozornost vaščanov na dogodek zunaj vasi. Čujem, da klječeo el bija! (Kramar.) Najbrž je prihajal kak trgovski potnik, mogoče kak Jud ali Armenec? Ce mu Arabci dovolijo, da z menoj govor, potem jih lahko še pregovori, da poslušajo moj zagovor, in lahko sem še upal na rešitev.

Zdajci ga vidim, da prihaja z dvema pomočnikoma, ki gonita z blagom naložene konje. Njegov prihod je moral biti dobrodošel Arabcem, kajti veselo mu hitro nasproti. Šejk mu strese desnočico, nakar se zaplette z njim v pogovor. Pokaže mu skopano jamo, mrtvo truplo in mene. Trgovce se obrne, me vidi ležati in pride bliže. Šejk mi sledi.

"Ali nisi rekel, da spada k vodi Almani?"

"Da," odvrne Šejk.

"Jaz sicer ne razumem nemškega jezika, toda ker je tu jec bom skušal govoriti francosko z njim," reče trgovec.

"Ali naj poskusim?"

"I.e., toda koristilo ne bo mož."

"Tu me vpraša trgovec v franščini:

"Ali me razumete, četudi ste Nemci?"

"Zelo dobro," odvrnem. "Ali ste vi trgovec, od kod? Mene so po nedolžem obozili in mi niti zagovora ne pripustijo. Živela me hočejo pokopati."

"To se seveda ne bo zgodo. Jaz sem Francoz, gospod moj, toda včasih se izdam za domaćina. Ne izdajte tega. Vi boste takoj prosti."

Trgovec se obrne na Šejka:

"Ta mož je v resnici Almani in se ti ni legal."

"Ne? Toda morilec je vseeno."

"Nikakor ne. Saj vendar nož, s katerim je zvršil umor, nijegov."

"Ne," zaklčem sedaj jaz. "Nož sem potegnil truplu iz prsi."

"Molci pes! Ce zgovoriš še eno besedo —"

Trgovec pa zamahne z roko in reče:

"Dosedaj ste mi drugi povedovali, kako je s stvarjo, sedaj pa hočem tudi jaz nekaj povedati. Jaz vem, kdo je morilec."

"Kdo? Ali ne ta tujec?"

"Ne. Prišel sem iz Bah Sahnejana; tu sem srečal nekega jezdca, ki me je vprašal, kamem namenjen. Povedal sem mu, nakar se je zasmjal in rekel:

"Ce prideš k Uelad Siminsu Arabcem, povej jim, da leži pri vadi Melu neki mrtvec, v katerga srcu tiči moj nož."

"Alah!" zaklči Šejk. "Kdo je bil ta mož?"

"Ali se mogoče z Uelad Sejas Arabci v krvnem sovraštvu?"

"Da."

"Torej se stvar ujema. Govoril sem z morilecem."

Trgovec imenuje ime Arabca, ki ga je srečal, in komaj je Šejk to zaslidal, se že sklene k meni navzdol, prereže vezi in reče:

"Nedolžen si. Vstan! Prost si!"

Seveda skočim kvíšku, in še kako hitro.

"Zahvali se Alahu, da je ta trgovec prišel," nadaljuje Šejk. "Mi bi te z mrtvencem pokopali."

"Torej se stvar ujema. Govoril sem z morilecem."

Trgovec imenuje ime Arabca, ki ga je srečal, in komaj je Šejk to zaslidal, se že sklene k meni navzdol, prereže vezi in reče:

"Nedolžen si. Vstan! Prost si!"

Seveda skočim kvíšku, in še kako hitro.

"Zahvali se Alahu, da je ta trgovec prišel," nadaljuje Šejk. "Mi bi te z mrtvencem pokopali."

"In kake ti Alahu," rečem jaz, "da nisi postal moj morilec! Nikdar še nisem videl Arabca, ki bi bil tako lahkomisljen glede življencev kakega tugega človeka, kakor si bil ti. Da, jaz hočem Alahu dati hvalo, vam sem pa popolnoma každruge dolžan kot hvalo."

"Oprostil nam boš in ostal toliko časa naš gost, dokler se ti zljubi."

"Niti ene ure ne ostanem več kot je treba. Dajte mi, kar ste mi vzel, potem pa jaham proč."

"To bi bila sramota za vsemi tabor. Počakaj nekoliko, potem boš pa sprevidel, če ostanesh pri nas ali ne."

Šejk skliče starejšine, govoril nekaj besedij zljudni, in potem pride cela skupščina, da me prosi odpuščanja. Kaj sem hotel narediti? Tudi Francoz prosi. Jaz in moj konj sva potrebovali počitka, in konečno sem sklenil, da ostanem gost rodru, nakar zapove Šejk, da se zaklene več kozličev.

Najprvo je bilo treba skrbeti za zasedovanje morilec. Kmalu odjaha četa jezdcev iz tabora, toda prepričan sem bil, da ne bodejo ničesar opravili.

Docim pečjo kozličje na raznih, razstavi trgovec z obema pomočnikoma blago, katero je prinesel s seboj. Zamenjaval je svoje blago, kakor sem zvedel, samo za preprege, katere izdelejajo arabske žene doma. In docim njegova pomočnika prodajata, sva se midva zapleti v živahn pogovor.

"Kaj?" reče on, "šejka Ali en Nurabi od rodu Sebira ste obiskali? Ali ste bil že kdaj pri prej pri njem?"

"Da,"

"Pa mogoče vendar niste vi

Kara ben Nemši?"

"Tako me imenujejo!"

"Torej sem prav srčen, ker sva se dobila. Vi ste mož, katerega potrebujem, ker mi lahko daste dober svet."

"Rešili ste mi življenje, torej sem vam pripravljen pomagati, kar je pač v mojih močeh!"

"Ha! Življenje rešili! Samo slučaj je bil, to je vse. Po tem, kar sem od vas slišal, ste vi mogče edini mož, ki me lahko oprosti teške skrbi in bolesti, ki me nadleguje že dve leti. Jaz se imenujem Girard, in nisem postal trgovec med Arabci rati denarja, pač pa ker se mi s tem nudi prilika, da iščem za dečkom, ki mi je bil odpeljan pred dvema letoma."

"To se seveda ne bo zgodo. Jaz sem Francoz, gospod moj, toda včasih se izdam za domaćina. Ne izdajte tega. Vi boste takoj prosti."

Trgovec se obrne na Šejka:

"Ta mož je v resnici Almani in se ti ni legal."

"Ne? Toda morilec je vseeno."

"Nikakor ne. Saj vendar nož, s katerim je zvršil umor, nijegov."

"Ne," zaklčem sedaj jaz. "Nož sem potegnil truplu iz prsi."

"Molci pes! Ce zgovoriš še eno besedo —"

Trgovec pa zamahne z roko in reče:

"Dosedaj ste mi drugi povedovali, kako je s stvarjo, sedaj pa hočem tudi jaz nekaj povedati. Jaz vem, kdo je morilec."

"Kdo? Ali je to tujec?"

"Ne. Prišel sem iz Bah Sahnejana; tu sem srečal nekega jezdca, ki me je vprašal, kamem namenjen. Povedal sem mu, nakar se je zasmjal in rekel:

"Ce prideš k Uelad Siminsu Arabcem, povej jim, da leži pri vadi Melu neki mrtvec, v katerga srcu tiči moj nož."

"Alah!" zaklči Šejk. "Kdo je bil ta mož?"

"Ali se mogoče z Uelad Sejas Arabci v krvnem sovraštvu?"

"Da."

"Torej se stvar ujema. Govoril sem z morilecem."

Trgovec imenuje ime Arabca, ki ga je srečal, in komaj je Šejk to zaslidal, se že sklene k meni navzdol, prereže vezi in reče:

"Nedolžen si. Vstan! Prost si!"

Seveda skočim kvíšku, in še kako hitro.

"Zahvali se Alahu, da je ta trgovec prišel," nadaljuje Šejk. "Mi bi te z mrtvencem pokopali."

"In kake ti Alahu," rečem jaz, "da nisi postal moj morilec! Nikdar še nisem videl Arabca, ki bi bil tako lahkomisljen glede življencev kakega tugega človeka, kakor si bil ti. Da, jaz hočem Alahu dati hvalo, vam sem pa popolnoma každruge dolžan kot hvalo."

"Oprostil nam boš in ostal toliko časa naš gost, dokler se ti zljubi."

"Niti ene ure ne ostanem več kot je treba. Dajte mi, kar ste mi vzel, potem pa jaham proč."

"To bi bila sramota za vsemi tabor. Počakaj nekoliko, potem boš pa sprevidel, če ostanesh pri nas ali ne."

Šejk skliče starejšine, govoril nekaj besedij zljudni, in potem pride cela skupščina, da me prosi odpuščanja. Kaj sem hotel narediti? Tudi Francoz prosi. Jaz in moj konj sva potrebovali počitka, in konečno sem sklenil, da ostanem gost rodru, nakar zapove Šejk, da se zaklene več kozličev.

Najprvo je bilo treba skrbeti za zasedovanje morilec. Kmalu odjaha četa jezdcev iz tabora, toda prepričan sem bil, da ne bodejo ničesar opravili.

Docim pečjo kozličje na raznih, razstavi trgovec z obema pomočnikoma blago, katero je prinesel s seboj. Zamenjaval je svoje blago, kakor sem zvedel, samo za preprege, katere izdelejajo arabske žene doma. In docim njegova pomočnika prodajata, sva se midva zapleti v živahn pogovor.

"Kaj?" reče on, "šejka Ali en Nurabi od rodu Sebira ste obiskali? Ali ste bil že kdaj pri prej pri njem?"

"Da,"

"Pa mogoče vendar niste vi

"Aha!"

"Da, tako je. Uelad Mahad se torej reče, da je bil ta človek "nobenega rodu". In Ben Nefad pomeni "sin uspeha". To je dovolj povedano. On je zamolčal svoje ime."

"Da, tako bo! Konečno, kočnečno sem dobil zarez upanja. Zatorej so se mi torej povod srečevali, ko sem spraševal po rodu Uelad Mahad."

"Vi ste govorili o žarku, gospod, kaj pa če bi vam jaz lahko pripomogel do polne svetlobe?"

"Tu me trgovec hitro, ves prevzet na toveselje, vpraša:

"Ali lahko to naredite, gospod, ali je mogoče?"

"Da."

"Moj Bog, če je to res! To-dora mora že biti, ker vi ste Karabena Ben Nemši. Kaj mislite, gospod?"

"Vča deček Armand je v Kairvanu."

"V Kairvanu? Ali res?"

"Da celo prisegel bi na to, če bi sploh imel navado prisegati."

"Toda kaj naj dela v Kairvanu?"

"Svojemu roparju pomagati do zveličanja."

"Do zveličanja? Kaj pa to pomeni?"

"K sreči mi je znana stvar. Bil sem namreč že